

23A

МП

АНД № 20241110200608

Софийски районен съд бул. "Ген. М. Д. Скобелев" № 23
бул. "Ген. М. Д. Скобелев" № 23
Наказателно отделение 132 състав

№ 1

06.02.2024г.

202411160649

ПРИЗОВКА ЗА СТРАНА

[REDACTED] ЕООД като (Жалбоподател)

Живущ (а) в
гр. София, БУЛ.ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ 36Б, общ.
Столична, обл. София (столица)

се призовава да се яви като Жалбоподател на
07.03.2024 10:10 в съдебната зала на съда по делото
на **[REDACTED]**

срещу РЪКОВОДИТЕЛ НА ТП НА НОИ СОФИЯ

Наказателно постановление № **[REDACTED]**
ТП на НОИ - София град

На основание чл.179 (3) НПК имате право да се явите с
повереник.

Съдебен деловодител: **[REDACTED]**
/ ВЕНЕТА ИЛИЕВА

РЕШЕНИЕ

№ 1616

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 132 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. Г. Г.

при участието на секретаря Е. Б. Б.
като разгледа докладваното от М. Г. Г. Административно наказателно дело № 20241110200608 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „Е.” ЕООД срещу наказателно постановление (НП) № ***/***г., издадено от ръководителя на териториално поделение /ТП/ на Националния осигурителен институт /НОИ/ - София - град, с което на основание чл. 349, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

В жалбата се излагат доводи, че при описания на нарушението не са спазени чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. В тази връзка се сочи, че не е посочена дата или период на нарушението, което е пречка за приложението на погасителната давност. Твърди се, че не е посочено и мястото на нарушението. Изтъква се, че в акта са вписани само имената на свидетелите, но не и адресите им и други данни. Счита, че е нарушен чл. 34, ал. 2 ЗАНН. Моли НП да бъде отменено.

Пълномощник на жалбоподателят поддържа жалбата. В писмен вид излага съображенията от жалбата. Добавя, че актът не е бил съставен в присъствието на представител на жалбоподателя в нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН и, че е налице разминаване между диспозитива на НП и обстоятелствената му част, тъй като се говори за извършено нарушение от управителя на дружеството, а е санкционирано дружеството. Моли НП да бъде отменено и претендира разноски.

Пълномощник на наказваният оспорва жалбата. В писмен вид излага доводи срещу възраженията на жалбоподателя, като поддържа, че са визирани датата и мястото на нарушението и другите обстоятелства при извършването му. Счита, че адресите на

свидетелите в акта са служебните, тъй като е видно, че са служители на НОИ. Моли съда да потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

По повод сигнал, на *** г. ръководителят на ТП на НОИ - София - град разпоредил проверка на „Е.” ЕООД. В хода на проверката св. Б. – инспектор по осигуряването на *** г. изпратила предписание до дружеството да изпрати в ТП на НОИ - София – град представител или пълномощник, с оглед извършването на проверка. На *** г. се явил пълномощник, който представил декларация от управителя на „Е.” ЕООД - В. С., че при преместване на офиса на дружеството са били изгубени ведомостите за 2000 година. На *** г. св. Б. съставила констативен протокол за приключване на проверката, като приела, че е в невъзможност да я извърши предвид изгубените ведомости. Приела, че управителят на дружеството – В. С. е бил длъжен да съхранява ведомостите за заплати за 2000 г. за срок от 50 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период за който се отнасят и като не ги е съхранил е извършил нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО. Поради това, съставила срещу „Е.” ЕООД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ***/*** г.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на св. Б., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Показанията на свидетеля съответстват на писмените материали. От тях и декларацията от С. е видно, че ведомостите за заплати за 2000-на година са били изгубени.

Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по - подробното му обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

-

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът прецени, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с нарушаване на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 2 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН

И в двата акта е налице вътрешно противоречие при описанието на извършеното нарушение. Описва се, че В. С. в качеството си на собственик и управител на „Е.” ЕООД е бил длъжен да съхранява ведомостите за заплати за 2000 г. за срок от 50 години, считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период за който се отнасят. Изрично е посочено, че несъхраняването на ведомостите за заплати за 2000 г. от страна на С. в качеството му на собственик на управител на „Е.” ЕООД представлява нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО. Изрично в НП е вписано и, че нарушението е извършено виновно, което сочи, че се има предвид като негов автор С.. Същевременно, в противовес на описанието на нарушението, актът е съставен срещу на „Е.” ЕООД, а с НП е наложена имуществена санкция на това дружество. При това положение, неясно е защо се описва, че нарушението е извършено от едно лице, а е наложено санкция на друго. Това противоречие в АУАН и в НП съдът намира за съществено процесуално нарушение, като е налице разминаване между описание на нарушението и диспозитива. На практика, дружеството е санкционирано без изобщо да се описва поведение на същото, съставляващи административно нарушение и е налице пълна липса на описанието на нарушение, което то е извършило. На всеки нарушител следва да му бъдат предявени с акта и НП всички факти, относими към това негово поведение, с което се твърди, че е осъществил нарушението. В случая, това не е било сторено в нарушение на изискванията на чл. 42, ал. 1 т. 4 /за акта/ чл. 57, ал. 1, т. 5 /за НП/ ЗАНН, което съставлява съществено процесуално нарушение. Допуснатото нарушение е съществено, защото ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото на него не са му предявени факти, по които то следва да се защитава и на които да противопостави своите възражения.

Резонно е и съображението за липса на посочване на датата на нарушението. Посочени са датата на започване и датата на приключване на проверката /последната е и грешно посочена/, но не и тази на деянието. Твърди се единствено, че не е изпълнено задължението за представяне съхраняване на ведомостите за срок от 50 години, като нито в акта, нито в постановлението се сочи, какво се приема за време на нарушението. С оглед на това, съдът счита, че е налице нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Това обстоятелство /времето на нарушението/ може да бъде изведено при анализа на доказателствата, но, докато това може да стане ясно за съда, не трябва по този начин наказаното лице да установява какво се поддържа от наказващия орган относно времето на деянието. На него му се дължи ясно и точно посочване на времето на извършване на нарушението в самото постановление, за да е ясно в какво е обвинено, без да се налага да прави извод за това обстоятелство от доказателствата, доколкото те могат да подлежат на различна интерпретация. Липсата на посочването на времето на деянието съдът намира за особено съществено нарушение, доколкото липсва един от обективните признаци от състава на нарушението. Това касае пряко правото на защита, доколкото липсата на точно

формулирано нарушение води до невъзможност за наказаното лице да организира адекватно защитата си и да противопостави своите възражения по същество.

Времето на деянието е от значение с оглед преценката за спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН и преценка относно давностните срокове.

Допуснатите процесуални нарушения не могат да бъдат преодолені в хода на съдебното производство и винаги съставляват предпоставка за отмяна на атакуваното НП на формално основание без да е необходимо обсъждането на спора по същество.

По изложените по – горе доводи, съдът намира, че НП, трябва да бъде отменено.

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото, основателна е претенцията за присъждане в полза на жалбоподателя на разноските за адвокатски хонорар, който видно от договора за правна помощ за защита във връзка с процесното НП, е 500 лева. Този размер е адекватен на фактическата и правна сложност на делото. Освен това е съвсем малко над минималния по чл. 36 [от Закона за адвокатурата](#) вр. чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № ***/***г., издадено от ръководителя на териториално поделение на Националния осигурителен институт - София - град.

ОСЪЖДА на основание 63д, ал. 1 ЗАНН Националния осигурителен институт да заплати на „Е.” ЕООД 500 лева - направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение, както и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на присъденото възнаграждение, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София – град в 14 - дневен срок от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЛИСТ

Дата: 11.06.2024 г.

гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Съдия Мирослав Георгиев от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, на основание чл. 268, т. 2 от АПК във връзка с чл. 405 от ГПК, като констатира, че Решение № 1616/04.04.2024 г. по НАХД № 608/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав, подлежи на изпълнение, распореди да се издаде следният

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЛИСТ

Осъжда Националния осигурителен институт, с адрес: гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ № 62-64, да заплати на ██████████ ЕООД с ЕИК: ██████████ с адрес: гр. София, бул. „Патриарх Евтимий“ № 36Б, сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща присъдени съдебни разноски за адвокатско възнаграждение по НАХД № 608/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132-ри състав.

Решението е влязло в законна сила на 02.05.2024 г.

Този изпълнителен лист се издаде на ██████████

Задължават се органите на държавното управление да оказват съдействие на съдия-изпълнителя за привеждане в изпълнение на изпълнителния лист.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: